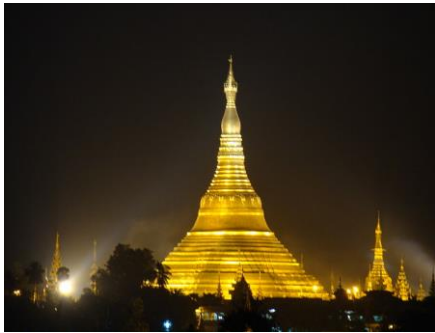

Miến Điện: Yangoon (tiếp theo)

Người hướng dẫn đề nghị về khách sạn nhận phòng rồi sẽ đi tiếp. Sau khi lấy phòng trong một khách sạn có kiến trúc bên ngoài và phòng ốc theo Âu Châu cổ điển, gia đình Sao Khuê lại theo guide ra xe đi thăm chùa Vàng, ngôi chùa đẹp, nguy nga và linh thiêng nhất Miến Điện.

** **Chùa Shewdagon** nằm trên đồi Singuttara được mang danh là chùa Vàng vì được bọc với 60 tấn vàng và trang trí với hàng ngàn viên kim cương, hồng ngọc và được tin là ngôi chùa linh thiêng nhất Miến Điện. Từ chân đồi có 4 lối lên chùa. Mỗi lối có một cặp sư tử thần (chintse) canh gác. Hai hành lang dẫn vào chùa làm thành hình chữ thập mà Chùa là tâm điểm chữ thập.

Tháp vàng trung tâm cao tới 99 mét bao quanh bởi 1000 tháp và lại còn có 64 tháp nhỏ khác. Toà tháp khổng lồ có ba phần chính: đáy tháp, thân tháp và đỉnh tháp. Tháp bắt đầu xây từ thế kỷ 6 đến thế kỷ X, cao khoảng 20m, sau được liên tục xây thêm rồi được dát vàng từ thời hoàng hậu Shin sawbu và bởi các tín đồ lên chùa lễ Phật. Tất cả thiện nam tín nữ vào chùa đều phải đi chân đất và không được ăn mặc cũn cỡn, đùa giỡn. Để tháp bằng gạch, dát vàng. Trên đế tháp là khoảng sân mà chỉ có sư và nam giới được phép đi vào. Tiếp theo là phần hình chuông của tháp. Trên phần hình chuông là phần mũ tháp. Trên phần mũ tháp là phần giả các cánh sen. Trên phần giả các cánh sen là phần có hình dáng hoa chuối, rồi trên nữa là phần

hình vương miện. Phần hình vương miện còn gọi là lọng (hti) được nạm 5448 viên kim cương và 2317 viên hồng ngọc. Trên cùng là cánh hình cờ và ở vị trí cao nhất là búp kim cương gắn một viên kim cương 76 carat (15 g). Người Myanmar thường đi vòng quanh tháp theo chiều quay của kim đồng hồ. Trong chùa có 7 bồn nước tương ứng với 7 hành tinh và với 7 ngày trong tuần. Đây là nơi dân Miến tới tưới nước tắm cho tượng Phật vào ngày sinh nhật của mình. (internet) Quý vị nên thăm chùa Vàng ban chiều, vì khi đêm đến sẽ thấy ánh sáng xanh từ các ô cửa và khi ra về sẽ thấy chùa Vàng lộng lẫy chiếu sáng trong đêm.

Tương truyền đền Singuttara có ba xá lợi của ba vị Phật ra đời trước Phật Thích Ca. Khi Phật Thích Ca thành đạo ở Ấn Độ, có hai anh em nhà kia từ Miến Điện qua Ấn, được Phật cho tám sợi tóc đem về thờ, đi nửa đường thì bị cướp một nửa. Dù vậy khi về tới Yangon thì hai anh em vẫn được tiếp rước trọng thể. Người ta xây một ngọn tháp cao 100 mét trên đồi để tôn trí bốn sợi tóc Phật. Sau nhiều cuộc chiến tranh và động đất, đền vẫn lộng lẫy vì triều vua nào cũng trùng tu ngọn tháp. Hiện nay đứng cách xa đồi Singuttara 15 cây số vào ban đêm hay ngày vẫn có thể thấy ngọn tháp chính lấp lánh ánh sáng vàng. Một câu chuyện truyền tụng khác về ngọn đồi thiêng là quả chuông nặng 30 tấn. Năm 1608 một người Bồ Đào Nha đánh cắp quả chuông nhưng trên đường tẩu tán thì quả chuông rơi xuống sông Bago và mất tăm. Đến năm 1779 nhà vua cho đúc một quả chuông khác nhưng 40 năm sau lại bị lính Anh đánh cắp. Trên đường chở qua Calcutta (Ấn Độ), quả chuông thứ hai này rơi xuống biển nhưng may mắn tìm lại được. Hiện quả chuông vẫn còn trong đặt ở góc hướng tây bắc của chùa Shwedagon. Tất cả những câu chuyện như thế càng khiến ngôi chùa trên ngọn đồi càng thiêng liêng, người Miến Điện hãnh diện với ngôi chùa, du khách nào tới họ cũng giới thiệu.

** **Chùa Botataung** ở sát sông Yangon nơi có tôn trí tóc Phật và cho người ngoài vào xem. Người đến chùa nghèo nàn, trước cổng là một khu chợ bán trái cây để cúng tấp nập. Tóc Phật được tôn trí trong một căn phòng sáng rực ánh sáng của vàng ròng, bên ngoài có cửa kính và một khe hở ngang tầm mắt để nhìn vào. Trong một ngôi tháp khác có răng của Phật. Khi vào thăm một ngôi chùa, Sao Khuê không nhớ rõ là chùa nào, tình cờ Sao Khuê được chứng kiến lễ xuất gia của hai em bé trai. Hai em này chắc là thuộc gia đình giàu có và có thể lực nên mặt mũi sáng sủa, được ăn mặc rất đẹp, đội nón, mang vòng hoa và được công tử ngoài vào tận chính điện để làm lễ. Nét mặt hiền lành vui vẻ, ngây thơ, được thoa son phấn, dĩ nhiên không phải là má hồng mà là má vàng như đại đa số những người Miến khác. Trên trán cũng được quệt một vệt tròn màu vàng lấy từ bột mài ra từ khúc cây thanaka. Các em được ăn mặc đẹp, rực rỡ như hoàng tử lấy từ tích xuất gia của thái tử Siddhartha, đấng đạo và trở thành Phật Thích Ca. Sau khóa lễ hai em sẽ được đưa thẳng vào phía sau, cách ly với gia đình trong thời gian khá dài để học Phật pháp với các tu sĩ.

Xuất gia (Shinbyu) là bổn phận của tất cả con trai Miến Điện theo Phật giáo Theravada dưới 20 tuổi. Lo cho con xuất gia là bổn phận của cha mẹ, nếu cha mẹ nghèo hoặc trẻ mồ côi không lo nổi thì cũng được gia đình hay nhà chùa giúp đỡ. Xã hội Miến Điện cho rằng đây là giai đoạn quan trọng để học làm người, nếu trẻ có căn tu sẽ trở thành tu sĩ là những người được xã hội kính trọng, trẻ nào qua một lần chưa thấm Phật Pháp nhiệm màu, đau bệnh hay vì lý do nào đó chưa hoàn tất khoá tu hoặc còn lưỡng lự nửa muốn tu nửa không thì có thể trở lại học, tu tiếp, tối đa là ba lần trước năm 20 tuổi.

Sao Khuê may mắn vào chùa đúng lúc có lễ quy y của hai bé trai, chắc con nhà giàu trông khôi ngô đĩnh ngộ. Lễ quy y xong thì hai em được dẫn thẳng vào hậu liêu và sống tại đây một thời gian. Sáng hôm sau trên đường ra phi trường để bay sang Bagan. Sao Khuê lại gặp đám rước khác, cũng là lễ xuất gia nhưng đi bằng xe ngựa và gõ chiêng trống rất là vui.

**** Chùa Kyaiktiyo:** Ngôi chùa nhỏ ở ngoại ô Yangon này rất kỳ diệu. Chùa ngự trên một hòn đá lớn nằm chênh vênh trên một mỏm đá, mà nếu dùng được các tính toán vật lý để giải thích vì sao hòn đá không rơi thì nó... đã rơi lâu rồi! Tương truyền rằng đức Phật đã trao một sợi tóc cho một nhà tu, nhà tu giặt sợi tóc Phật lên đầu mình và chỉ đồng ý trao cho vua Miến Điện với điều kiện sợi tóc phải được thờ trong ngôi chùa trên một hòn đá có hình dạng giống đầu mình. Nhà vua (vốn có phép thuật) đã nhấc hòn đá từ đáy biển lên, đặt nó lên một mỏm đá, sau đó xây chùa trên đá để đón sợi tóc Phật. Các tín đồ Phật tử qua nhiều thế hệ "thi nhau" dát vàng lá quanh hòn đá đã khiến nó óng ánh rực rỡ như khối vàng khổng lồ. (trích trên mạng vì Sao Khuê không đến nơi này)

Khi sang đến **Bagan**, trời rất nóng (tháng 3) nên Sao Khuê chỉ ra ngoài một lát lúc sáng sớm hay xế chiều, thì giờ còn lại chui vào phòng nằm máy lạnh, thấy cũng uống tiền. Như Nam VN, Miến Điện có hai mùa mưa, nắng. Mùa mưa rất sinh lầy nên khi du lịch quý vị nên chọn mùa nắng và lúc mát, nhưng lúc này thì đất đấy nhè.

Tài xế và ông guide ở Yangoon có vẻ lè phè vì nóng. Quên thưa với quý vị là dân Miến Điện không mặc quần mà chỉ quần váy, đàn ông cũng như đàn bà. Váy là miếng vải rộng may cho dính hai bên với nhau, rất giản dị. Chỉ số chân vào và sau đó quần, xoắn lại thành nút ở ngang thắt lưng, gài lại chứ chẳng có dây thung nên váy rất dễ tuột (chả hiểu có ai bị tuột váy giữa đường chưa) nên lâu lâu họ cứ tỉnh bơ mà quần lại. Váy quý bà thì được may cẩn thận, sát người hơn, có cúc cài đàng hoàng. Không ai đi giày, mọi người đều lẹp xẹp đôi dép, nghèo hay giàu. Đây là bức hình ông thủ tướng Thien Sein chụp với tổng thống Hoa Kỳ Obama, ông Thien Sein mang dép trông rất là thoải mái.

*Sao Khuê và hai phụ nữ Miến gốc Kayan và hai người Miến mặc váy.

* Chợ ở Yangoon.

* SK viết MD năm 2013 , đến 2025 -2026 mới sửa lại lần nữa bài viết này. Xin quý đọc tiếp về Bagan.